

ВОЗВРАЩЕНИЕ SEVASTOPOL

Ш

М

О

И

Г

М

И

М

О

С

HEMCOMING

“I was born in the USSR. The last time when I left home,
it was Ukraine. For half a year I go back home,
but to Russia.”

„Narodil jsem se v SSSR. Když jsem naposledy
odjížděl z domova, byla to Ukrajina. Za půl roku
se vracím domů, ale už do Ruska.”

Andrii Konontsev

HOME COMING

My name is Andrii Konontsev. I was born and grew up in the heroic city of Sevastopol in the Crimea Republic. For more than seven years I live in the Czech Republic. The purpose of my visit was to study. When I was 12 years old, I became interested in photography. I photographed everything around me, but I was most charmed with photographic reportage. Over the years my hobby grew into a lifestyle. After graduating at high school, I studied one year in Simferopol at the Faculty of Journalism. Then I stopped my studies at the university and went to the Czech Republic on the Faculty of Photography. Already in 2008 I tasted true unfiltered Czech beer for the first time. Every time in Europe when I meet new people I have to tell them: „I came from the Ukraine, but I am Russian, I am native of Crimea».

People in the Crimea and the heroic city of Sevastopol were close to Russia during 23 years (1991-2014): they were connected by the cultural and historical as well as mental values. And so it happened that many of the events in Ukraine were not of crucial importance for the majority of the Crimean population. It created the impression that the peninsula is part of Ukraine but living his own life. Mass protests in central Kiev on Majdan and winter events in Ukraine at the turn of the year 2013 and 2014 did not support the majority of the Crimean population.

I went twice on Majdan to photograph these events. I must stress that at first I was sceptical and was sure it would be nothing more than a cheap show. But when I arrived in Kiev and went to the main square, where all events took place, and I communicated with the Ukrainians, I had to revise my opinion. When I returned in the middle of January to Prague I have watched the development of events in Ukraine and in Crimea only from far away.

After the aggressive and radical events in the capital and the subsequent violations of the Constitution of Ukraine, in February 2014 the residents of Crimea and Sevastopol took power into their own hands and declared the independence of the peninsula. On 16 March 2014 by the will of the Crimean people the referendum on the status of the peninsula was held. About 95 % of the population of the peninsula expressed their will to join the Russian Federation. And so on 18th March of the same year the agreement was signed by the President of the Russian Federation and governmental bodies of Crimean peninsula and the Republic of Crimea including the city of Sevastopol became part of the Russian Federation. When I left Sevastopol in January 2014 I could not imagine that I am leaving the Ukrainian Crimea for the last time. In the Czech Republic I continue to monitor the situation in Ukraine and in Crimea but everything from far away. At that time I had no opportunity to be closer to the current events.

Every year I go home from Czech Republic to Crimea and back the same way and I am visiting the cities where I have good or well-known friends: Lviv, Zhytomyr, Kyiv, Dnipropetrovsk and Mykolaiv. But this time everything will be different. During the six months when I was not at home the situation has developed quite rapidly: there is the new Ukrainian president and the change of power in the Crimea, the war events in the Eastern Ukraine, Crimea is on the way of the transition to the jurisdiction and legal system of the Russian Federation.

I go back through the same cities but already completely in the different country.

NÁVRAT

Jmenuji se Andrii Konontsev. Narodil jsem se a vyrostl v hrdinném městě Sevastopolu v Republice Krym. Již více než sedm let žiji v České republice. Účelem mé návštěvy byla studia. Ve 12 letech jsem se začal zajímat o fotografování. Fotografoval jsem všechno kolem sebe, ale nejvíc mi učarovala reportážní fotografie. Během let přerostlo moje hobby v životní styl. Po absolvování střední školy jsem rok studoval v Simferopolu na fakultě žurnalistiky. Studium na univerzitě jsem přerušil a odešel jsem do České republiky na fakultu fotografie. Už v roce 2008 jsem poprvé ochutnal pravé nefiltrované české pivo. Pokaždé, když v Evropě poznávám nové lidi, musím jim říkat: „Přišel jsem z Ukrajiny, ale jsem Rus, jsem krymský rodák.“

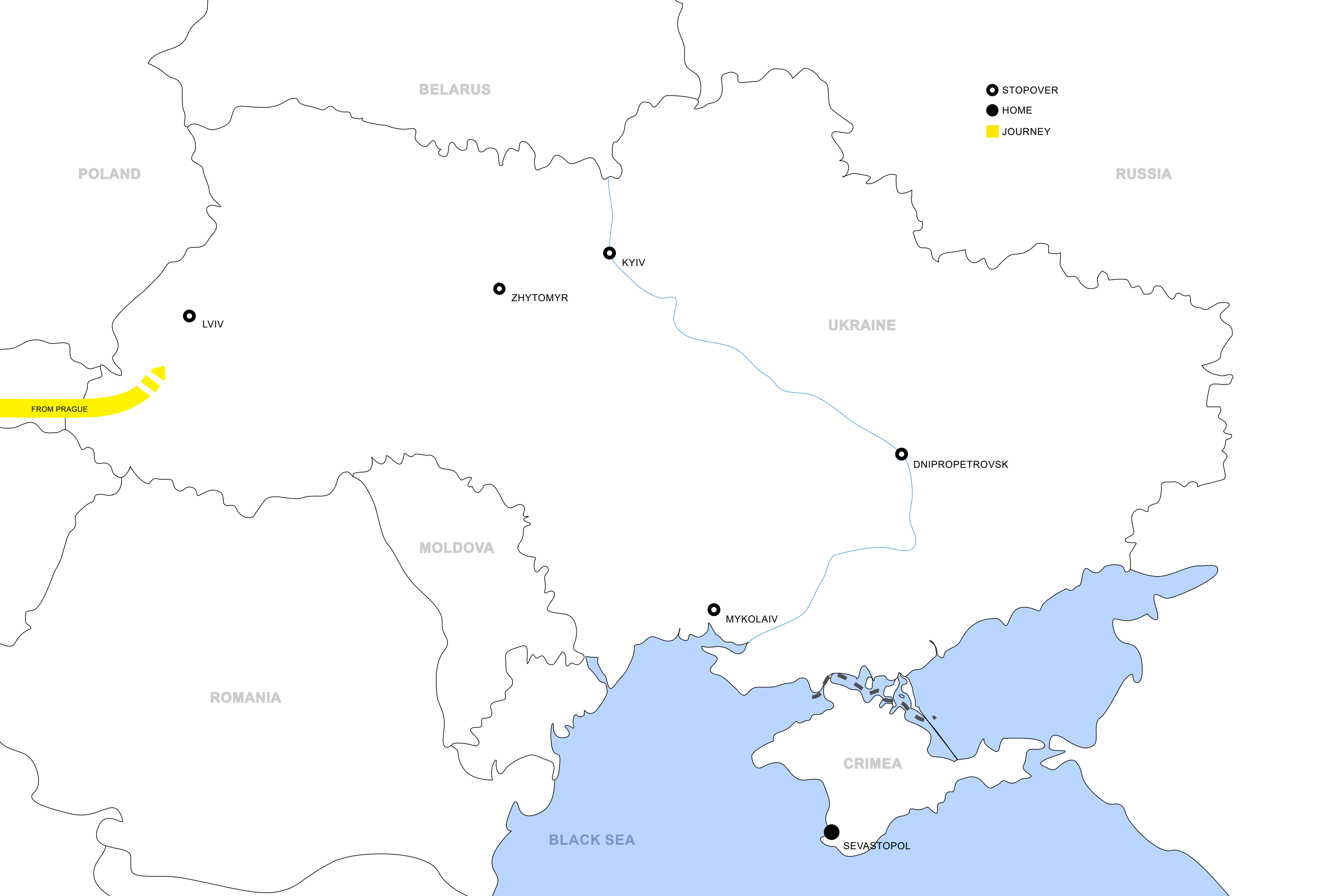
Lidé na Krymu i hrdinného města Sevastopolu měli po celých 23 let (1991–2014) k Rusku blízko: spojují je jak kulturní a historické, tak také duševní hodnoty. A tak se stalo, že mnohé události na Ukrajině neměly pro většinu krymských obyvatel zásadní význam. Vznikl tak dojem, že poloostrov je součástí Ukrajiny, ale žije si svůj život. Masové protestní akce v centru Kyjeva na Majdanu a zimní události na Ukrajině na přelomu let 2013 a 2014 většina obyvatel Krymu nepodporovala.

Na Majdan jsem jel dvakrát s cílem fotografovat tyto události. Musím zdůraznit, že zpočátku jsem byl skeptický a byl si jistý, že nepůjde o nic víc než o levnou show. Ale když jsem přijel do Kyjeva a přišel na hlavní náměstí, kde probíhaly všechny události, a komunikoval s Ukrajinci, musel jsem svůj názor přehodnotit. Když jsem se v polovině ledna vrátil do Prahy, již jsem sledoval vývoj událostí na Ukrajině a na Krymu jen z povzdálí.

Po agresivních a radikálních událostech v hlavním městě a následném porušování ústavy na Ukrajině, vzali obyvatelé Krymu a Sevastopolu v únoru 2014 moc do svých rukou a poloostrov vyhlásil samostatnost. Dne 16. března 2014 se z vůle krymského lidu uskutečnilo referendum o statutu poloostrova. Asi 95 % obyvatel poloostrova vyjádřilo přání připojit se k Ruské federaci. A tak byla dne 18. března téhož roku podepsána prezidentem Ruské federace a vládními orgány poloostrova dohoda o tom, že se Republika Krym, včetně města Sevastopolu, stala součástí Ruské federace. Když jsem v lednu 2014 odjížděl ze Sevastopolu, nedokázal jsem si představit, že naposledy odjíždím z ukrajinského Krymu. V České republice jsem i nadále sledoval situaci na Ukrajině a na Krymu, ale vše z povzdálí. V té době jsem neměl příležitost být blíže aktuálnímu dění.

Každý rok jezdím z České republiky domů na Krym a zpět stejnou cestou, zajíždím do měst, kde mám dobré známé nebo přátele: do Lviva, Zhytomyru, Kyiva, Dnipropetrovska and Mykolaiva. Ale tentokrát bude všechno jinak. Během šesti měsíců, kdy jsem nebyl doma, se situace vyvinula poměrně rychle: nový ukrajinský prezident, změna moci na Krymu, válečné události na východní Ukrajině, počátek přechodu Krymu do jurisdikce a právního systému Ruské federace.

Vracím se domů přes stejná města, ale již v úplně jiné zemi.

1

3

«If I need something, I will do it with my own hands. If this requires money – so I do not need it.»
Alexander, modern hermit.

„Pokud něco potřebuji, sám si to vyrobím. Potřebuji-li na to peníze, znamená to, že to nepotřebuji.“
Alexander, dnešní poutník.

"I sell my harmonic.
Please help me."

„Prodám harmoniku.
Pomozte mi, prosím.“

5

A volunteer from Lviv collects aid to support military operations in the Eastern Ukraine.

Dobrovolník ze Lvova sbírá pomoc na podporu válečných událostí na východní Ukrajině.

Olga looks after the apartment of her parents, who moved from Sevastopol to Kyiv in 2014.

Olga se dívá do ložnice svých rodičů, kteří se v roce 2014 přestěhovali ze Sevastopolu do Kyjeva.

8

9

Refugee family from the city of Lugansk temporarily given a room in which the maid of ousted president of Ukraine has lived before. Mezhyhiria , Kyiv region

Rodině běženců z města Luganská poskytl pokoj, v němž dříve žila služka svrženého prezidenta Ukrajiny. Mezihoří, Kyjevská oblast.

14

«We change the country. Sorry for the inconvenience.» „Měníme zemi. Omlouváme se za nepříjemnosti.“

18

4th president of Ukraine, Viktor Yanukovich, who was born in the Donetsk region.

4. prezident Ukrajiny, Viktor Janukovič, se narodil v Doněcké oblasti.

A refugee from Donetsk, in Sevastopol.

Utečenec z Doněcka v Sevastopolu.

Modernization. Kyiv.

Modernizace. Kyjev

26

«I Love Ukraine!»

„Miluji Ukrajinu!“

«Belarusian bread: 20 RUB. / 00 UAH.»
In Crimea, there was a change of currency from the Ukrainian hryvnia to the Russian ruble.

„Běloruský chléb: 20 rublů / 00 hřiven.“ Na Krymu proběhla směna ukrajinské hřivny na ruský rubl.

One of the representative of the self-defense at the entrance to the city of Mykolaiv.

Jeden ze zástupců domobrany u vjezdu do města Nikolajev.

31

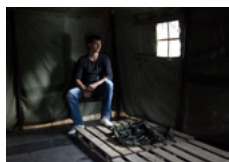
L

1

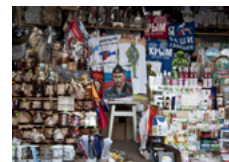

3

5

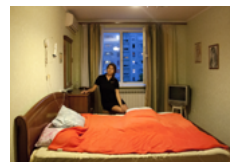
S

2

4

6

9

ZH

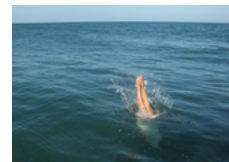
7

8

10

12

15

17

K

11

13

14

16

19

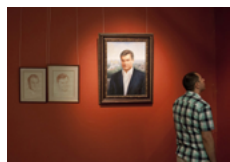
23

25

27

18

20

21

30

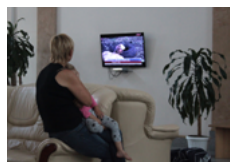

32

33

D

22

24

26

M

28

29

31

CLASSIFICATION

THANK YOU:

Mother and brother
Jindřich Štreit
Eliška Blažková
Nina Séréni
Petra Ševců
Ondřej Hruška
Milan Bureš

Photography:
ANDRII KONONTSEV
www.konontsev.com
Design: Nina Séréni
Text: Andrii Konontsev
©2016

